

ข่าวประชาสัมพันธ์

😊😊😊 ขงเชิญเที่ยวงานประเพณีสอยกระตง ประจำปี 2552 😊😊😊

ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552

ณ บริเวณสระน้ำสาธารณะหนองปรือ หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะเปียง

☞ ภายในงานมีกิจกรรมมากมาย ทั้งภาคกลางวัน (เริ่มตั้งแต่เวลา 14.00 น.) มีการแข่งขันพายเรือ ว่ายน้ำ มวยทะเล (ประเภทเยาวชน) ปั่นเสาน้ำมัน และภาคกลางคืน (เริ่มตั้งแต่เวลา 17.30 น.) มีการประกวดเทพีพมาศ การประกวดหุ่นน้อยพมาศ การประกวดกระทง (ประเภทสวยงามและความคิดสร้างสรรค์ ประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ) การประกวดแข่งขันร้องเพลงลูกทุ่งคาราโอเกะ (ชาย/หญิง)

☞ ผู้สนใจ สามารถสอบถามรายละเอียดและสมัครได้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง โทร.075-575677 ในวันเวลาราชการ

อบต.เกาะเปียง ประกาศใช้
ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2553 ตั้งแต่วันที่ 25

กันยายน 2552

เป็นต้นไป

อบต.เกาะเปียง

ประกาศ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง
มีความประสงค์จะสอบราคาซื้ออาหารเสริม
(นม) โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2/2552 ประจำปี 2553

ผู้สนใจ สามารถติดต่อขอรับเอกสารสอบราคาซื้อโดยไม่
เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ได้ที่ส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วน
ตำบลเกาะเปียง ระหว่างวันที่ 20 ตุลาคม 2552 ถึงวันที่
4 พฤศจิกายน 2552 หรือสอบถามทางโทรศัพท์หมายเลข
0-7557-5677 ในวันเวลาราชการ

๑๑๑๑

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

ปีที่ 5 / ฉบับที่ 10/ประจำปี๒๕๕๑/๒๕๕๒

วันปิยมหาราช

วันปิยมหาราช ตรงกับวันที่ 23 ตุลาคม ของ
ทุกปี เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเป็นที่รักใคร่อย่างล้น
เหลือของพสกนิกรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
พระองค์จึงได้รับการถวายพระราชสมัญญานามว่า
"สมเด็จพระปิยมหาราช" ซึ่งมีความหมายว่า
"พระมหากษัตริย์ที่ทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชน" ด้วย
ความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ รัฐบาลจึงได้ประกาศ
ให้วันที่ 23 ตุลาคม เป็น "วันปิยมหาราช"

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

☎ 0-7557-5677

www.keophia.go.th

เรื่องเล่า

ประเพณีชักพระ(ลากพระ)

ประเพณีชักพระเป็นประเพณีท้องถิ่นของชาวใต้ ซึ่งเป็นประเพณีทำบุญในวันออกพรรษา ซึ่งตรงกับ วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเชื่อกันว่า เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้า เสด็จไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรดพระมารดา เมื่อครบพรรษาจึงเสด็จมายังโลกมนุษย์ พุทธศาสนิกชนจึงมารอรับเสด็จ แล้วอัญเชิญพระพุทธ เจ้าขึ้นประทับบน นุชบกแล้วแห่ไปรอบเมือง

ประวัติความเป็นมา

ประเพณีชักพระเป็นประเพณีพราหมณ์ศาสนิกชนและพุทธศาสนิกชนปฏิบัติสืบต่อกันมา สันนิษฐานว่าประเพณีนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอินเดีย ที่นิยมเอา เทวรูปออกแห่ในโอกาสต่าง ๆ ต่อมาพุทธศาสนิกชนได้นำเอาคติความเชื่อดังกล่าวมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเชื่อทางพุทธศาสนา ประเพณีชักพระเล่ากันเป็นเชิงพุทธตำนาน ว่าหลังจากพระพุทธองค์ทรงกระทำยมกปาฏิหาริย์ปราบเดียริศ ณ ป่ามะม่วง กรุงสาวัตถี แล้วได้เสด็จไปจำพรรษา ณ ดาวดึงส์เพื่อโปรดพุทธมารดา ซึ่งขณะนั้นทรงจุติเป็นมหายาเทพสถิตอยู่ ณ ดุสิตเทพพิภพตลอดพรรษา พระพุทธองค์ทรง

ประกาศพระคุณของมารดาแก่เทวสมาคม และแสดงพระอภิรรมโปรดพุทธมารดา 7 คัมภีร์ จนพระมหายาเทพและเทพยดา ในเทวสมาคมบรรลुโสดาบันหมด ถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 อันเป็นวันสุดท้ายของพรรษา พระพุทธองค์ได้เสด็จกลับมนุษย์โลกทางบันไดทิพย์ที่พระอินทร์นิมิตถวาย บันไดนี้ทอดจากภูเขาลิเนนราชที่ตั้งสวรรค์ ชั้นดุสิตมายังประตูนครสังกัสสะ ประกอบด้วยบันไดทอง บันไดเงินและบันไดแก้ว บันไดทองนั้นสำหรับเทพยดา มาส่งเสด็จอยู่เบื้องขวาของพระพุทธองค์ บันไดเงินสำหรับพรหมมาส่งเสด็จอยู่เบื้องซ้ายของพระพุทธองค์ และบันไดแก้วสำหรับพระพุทธองค์อยู่ตรงกลาง เมื่อพระพุทธองค์เสด็จมาถึง ประตูนครสังกัสสะตอนเช้าตรู่ของวันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ซึ่งเป็นวันออกพรรษานั้น พุทธศาสนิกชนที่ทราบกำหนดการเสด็จกลับของพระพุทธองค์จากพระโมคคัลลานได้มารอรับเสด็จ อย่างเนืองแน่นพร้อมทั้งเตรียมภัตตาหารไปถวายด้วย แต่เนื่องจากพุทธศาสนิกชนที่มารอรับเสด็จมีเป็นจำนวนมากจึงไม่สามารถจะเข้าไปถวายภัตตาหารถึงพระพุทธองค์ได้ทุกคน จึงจำเป็นต้องเอาภัตตาหารห่อใบไม้ส่งต่อ ๆ กันเข้าไปถวาย ส่วนคนที่อยู่ไกลออกไปมาก ๆ จะส่งต่อ ๆ กันก็ไม่ทันใจ จึงใช้วิธีห่อภัตตาหารด้วยใบไม้โยนไปบ้าง ปาบ้าง เข้าไปถวายเป็นที่ไกลหล โดยถือว่าเป็นการถวายที่ตั้งใจด้วยความบริสุทธิ์ด้วยแรงอธิษฐานและอุทิศนาคแด่พระพุทธองค์ ภัตตาหารเหล่านั้น ไปตกในบาตรของพระพุทธองค์ทั้งสิ้น เหตุนี้จึงเกิด ประเพณี "ห่อต้ม" "ห่อปัด" ขึ้น เพื่อเป็นการแสดงถึงความปิติยินดีที่พระพุทธองค์เสด็จกลับจากดาวดึงส์ พุทธศาสนิกชน ได้อัญเชิญพระพุทธองค์ขึ้นประทับบนนุชบกที่เตรียมไว้ แล้วแห่แหนกันไปยังที่ประทับของพระพุทธองค์ ครั้นเลยพุทธกาลมาแล้วและเมื่อมีพระพุทธรูปขึ้น พุทธศาสนิกชนจึงนำเอาพระพุทธรูปยกแห่แหนสมมติแทนพระพุทธองค์

เรือพระ

เรือพระ คือ รถหรือล้อเลื่อนที่ประดับตกแต่งให้เป็นรูปเรือแล้ววางนุชบก ซึ่งภายในมีเมืองของภาคใต้เรียกว่า "นม" หรือ "นมพระ" ขอดนุชบก เรียกว่า "ขอดนม" ใช้สำหรับอาราธนาพระพุทธรูปขึ้นประดิษฐานแล้วลากในวันออกพรรษา ลากพระทางน้ำ เรียกว่า "เรือพระน้ำ" ส่วนลากพระทางบก เรียกว่า "เรือพระบก" สมัยก่อนจะทำเป็นรูปเรือ ให้คล้ายเรือจริง ๆ และต้องทำให้มีน้ำหนักน้อยที่สุด จึงใช้ไม้ไผ่สานมาตกแต่งส่วนที่เป็นแคมเรือและหัวท้ายเรือคงทำให้แน่นอนหา ทางด้านหัวและท้ายทำงอนคล้ายหัวและท้ายเรือ แล้วตกแต่งเป็นรูปพญานาค ใช้กระดาดสีเงินสีทองทำเป็นเกล็ดนาค กลางลำตัวพญานาคทำเป็นร้านสูงราว 1.50 เมตร เรียกว่า "ร้านม้า" ส่วนที่สำคัญที่สุด คือ นุชบก ซึ่งแต่ละที่จะมีเทคนิคการออกแบบนุชบก มีการประดิษประคองอย่างมาก หลังคานุชบกนิยมทำเป็นรูปจตุรมุข ตกแต่งด้วยหางหงส์ ช่อฟ้า ใบระกา และทุกกรอบครัวต้องเตรียม "แพงต้ม" เตรียมหาในกระพ้อ และข้าวสารข้าวเหนียวเพื่อนำไปทำขนมต้ม "แขวนเรือพระ"

